

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

De obedientiae, & religiosae disciplinae obseruantia. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

*De obedientia, & religiosa disciplina ob-
servantia.*

CAP. VII.

Quam perfectè Gonzalus suis semper superioribus obedierit, plurimis testatum exemplis est. Illud singulare fuit, quod in vrbe Portuensi, cum à Conimbricensi Rectore, cui suberat, literas accepisset, in quibus iubebat, vt quamprimùm Conimbricam rediret, repentè se pedibus in viam dedit; nec spectare tãtis per voluit, donec calcei corrupti resarcirentur, & nouis, vt opus erat, fulcirentur soleis. Cumque & socius, & alij viri graues monerent, iter adeò esse longũ, vt novos omnino calceos, aut apprimè renouatos exigeret, si pedibus esset peragendum; ipsis verò, quos haberet reficiendis vix horam vnã posse consumi, respondit, obedientiæ operam non pati moram; multum referre, quàm citò fiat quod præcipitur; cum in iis, quæ ad obedientiam pertinent, non horam tantùm vnã, sed vel minima horæ pars magnũ nõnunquam virtuti afferat detrimentum; denique vt in conferendis beneficiis, ita in exequendis superiorum mandatis, quantum adiicitur moræ, tantum demi gratiæ. Itaque valdè incommodo aëni tempore (hyems enim frigida atque humida erat) nulla interposita mora iter arripit, ac post dies aliquot nudis pedibus, aqua & luto plenus, aliisque oppressus difficultatibus, Conimbricense Collegium ingreditur, magnam ore præferens hilaris animi indicem lætitiã, sed maius præbens tam singulari exemplo sinceræ obedientiæ documentum. Primus fuit

fuit professæ domus S. Rochi præpositus. Eo in munere nihil illi prius ac potius, quàm vt Societatis regulæ & constitutiones, recens tunc à B. Ignatio editæ, perfectissimè seruarentur; quod optimè intelligeret, communitates hominum eodem inter se viuendi iure consociatas, non alio modo aut faciliùs stare, aut constantius stabiliri, quàm cum suis quæque Regibus diligentissimè obtemperat. Nec verò ob inopiam rei familiaris, quod non nunquam accidit, vel minima in re disciplinam religiosam violari patiebatur. Sic autem domus procurationem cum reliquis religiosæ humilitatis & caritatis officiis temperabat, vt nemo illo esset vel in oratione frequentior, vel ad concionandum promptior, vel in audiendis cõfessionibus intentior, vel infirmis culinae, cæterisque eiusmodi ministeriis obeundis diligentior, vel in nosocomiis, carceribus, trinemibus inuisendis, ægrisque & vinctis omni ope iuuandis alacrior. Sic igitur imperabat, vt non solum, quod nemo non nouerat, obedire mallet, verùm etiam subditi hominis officia quolibet subdito exerceret accuratiùs. Idque optabat maximè, cum aliis præficièbatur, vt ab ea procuratione quàm ocysimè amoueretur. Quo tempore Indicam prouinciam administrabat, assiduis à Deo precibus contendebat, eam maioribus suis mentem iniiceret, vt eo in munere successorem sibi sufficerent; idque vt obtineret, voluntarium sibi ieiunium aliquando indixit, in quo totos atque integros viginti continuos dies, ad victum, quem semel tantum in die sumebat, præter panem & aquam nihil prorsus adhibuit. Vt animi submissioni, atque illi in primis, quæ in religioso viro maximè est necessaria, in omnem partem, vt dicitur indifferentiæ,

154 VITAE GONZALI SYLVERIAE
subditos assuefaceret, scholasticos studendi occu-
pationi intentos, vel nullis, vel leuissimis sæpè de
causis ab studio remotos, ad culinæ ministeria auo-
cabat. Nonnunquam etiam statuebat vt ij, quibus
tyrocinio finito ad antiquiorum consuetudinem
transeundum erat, per tempus aliquod cum noui-
tiis manerent, & eorum more viuerent, quo ad o-
mnia, quæcunque vnquam obedientia decerneret,
essent promptissimi, neque aliunde quàm à diuino
nutu, ac suorum moderatorum arbitrio penderent.
Quantum religiosa disciplinæ amans fuerit atque
obseruans, vno in præsentia prodam exemplo. Im-
mensus labor, quo apud Portuenes, dum eorum
profectui incumberet, premebatur, vires corporis
vicit, morbumque attulit longè grauissimum, qui
viri virtutem fecit illustriorem. Decumbebant in
nosocomio illius sodalitiij, cui datum est à miseri-
cordia nomen. Renunciatum id viro clarissimo Io-
anni Rhoteritio Salæ vrbis præfecto, regiarumque
opum œconomò. Hic ille est, qui rebus multis do-
mi forisque præclarè gestis, felici senectute annum
vitæ trigesimum supra centesimum integer sensi-
bus, expleuisse fertur. Ioannes ergo de Gonzali
morbo certior factus, vnà cum Agnete illustrissi-
ma foemina Antonij Salæ Menesij vxore, & ipsius
Gonzali propinqua ingenti clientum comitatu in
nosocomium tendit. At Gonzalus cognito Agnetis
aduentu, actis per internuntium pro caritatis offi-
cio gratiis, magna precum vi instat, ne omnino se
inuisat; videri enim id sibi à suo atque ab omni re-
ligioso instituto valdè alienum. Alia ex parte so-
dalitiij rector, & Henricus Goueanus, magna viri-
auctoritate, deque ipso Gonzalo optimè meriti,
obnixè

obnixè contendunt, ne Agnetem repellat; neque enim esse fas, vt clarissimam iuxta ac modestissimã matronam, cum qua tanta sibi sanguinis coniunctio sit, eo præsertim loco & tempore, non secus atque vnã aliam de plebe mulierem aditu & colloquio prohibeat. Caueat diligenter ne fortè, dum nimis religiosus esse vult, religiosam comitatem lædat, nec solùm Agnetem, sed Ioannem quoque Rhoteritium, & omnem salarum familiam sibi reddat infensam. Si Agnes, inquiunt, nondum egressa domo, huc venire tentaret, non esse forsitan nimis difficilè, absque vlla humanitatis offensione eius aduentum impedire; nunc autem cum non solùm iam domo exierit, sed in ipso nosocomio, imò ad huiusce cubiculi ostium sit, quam ratione potest sine iniuria reiici. Facta crederes verba furdo. Constans firmusque in proposito perstat González, & quamuis religiosè atque humiliter, absolutè tamen negat, consensurum se vnquam, vt à foemina æger inuisatur; id enim neque vllò modo sibi videri necessarium, neque verò religiosæ disciplinæ consentaneum. Agnes igitur Gonzali constantiã victa, eo non viso pedem refert à limine, & animo æquo repulsam ferens, cum eodem Ioanne Rhoteritio Saladomum reuertitur,

(.·.)

De amore